

инствъ, во штавленіе грѣхѣвъ, и въ жизнь вѣч-
нѣю. Вѣчери твоѣа тайныа днесь сынѣ божій при-
частника ма прїимѣ: не бѣ врагѣмъ твоимъ тай-
нѣ покѣмъ, ни лобзанїа. ти дамъ ѿкъ ѿда: но
ѿкъ разбѣйникъ исповѣдаю тѣа: помани ма гдѣ
во црѣствїи твоѣмъ.“

Писмо 18.

Вечь ти говоришъ за четиры-тѣ тайны, презъ
кои-то сѣкїй христїанинъ трѣба да премине, за
да сѣ сзедини съ христа и бѣде истинско чедо на
света-та негова църква. Сега желяѣ да вникнешъ
въ тры-тѣ послѣдны тайны, кои-то сѣ не даватъ
всагда ни всакомѣ, ами сѣ за различни потрѣбы
въ животъ-а.

Отъ тѣхъ една е женидѣа-та, коуж-то ѿще
въ начало-то на свѣтъ-а е уредилъ самъ створи-
тель, да бы сѣ раждалъ отъ благословенный-а ко-
ренъ благословенъ родъ, и коуж-то послѣ исполненїе-
то на свѣтъ-а показва чрезъ единство-то на мъжъ-а
и жена-та вѣчнѣ-тѣ свезѣ на христа съ неговѣ-тѣ
църквѣ; но тѣа тайна не е опредѣлена за сѣки-
го, ако и да е животъ-а по междѣ мъжъ-а и же-
нѣ-тѣ наистина блаженъ и Богѣ драгъ, кога сѣ сз-
глашава съ онова, за кое-то е отрѣденъ.

Когато сѣ раждатъ дѣца-та, то като безъ пре-
късканїе сѣ продължава сззданїе-то на свѣтъ-а, кое-
то е дѣло божїе; а що сѣ роди отъ насъ, не е само